Sara Baras porta Grècia a Peralada

La ballarina hi va presentar un espectacle basat en la figura mitològica de la Medusa

Sara Baras en plena actuació divendres a la nit a Peralada; al seu darrere, altres ballarins de l´espectacle.

Sara Baras es va transformar divendres a Peralada en la Medusa, un personatge de la mitologia grega que la ballarina gaditana ha volgut recrear a partir de la dansa flamenca i també d'elements teatrals, i amb una mirada que en defuig la imatge estereotipada: la Medusa de Sara Baras amaga al darrere del seu terrible aspecte una dona violada i ultratjada per Posidó i abandonada per Atenea, que expressa amb la violència la desesperació per la seva desgràcia.

ALFONS PETIT PERALADA

Sara Baras balla a Medusa, La Guardiana, com és natural, però també s'estira els cabells, i s'arrossega per terra, i crida amb ràbia, i transforma el vol de la seva faldilla en mil-i-una suggerents imatges (serps incloses). I no només això: Sara Baras és, a més de la protagonista, la directora, la guio?nista i la coreògrafa de l'espectacle, i també la responsable de la il·lumi?nació. Tot plegat evidencia la implicació personal i professional de la ballarina gaditana en el projecte, una coproducció entre el Festival Castell de Peralada i el Festival de Teatre Clàssic de Mèrida, on va ser estrenat aquest mes de juliol.

Divendres a la nit, Medusa, La Guardiana va arribar a Peralada enmig d'una enorme expectació, com ho demostra que havia estat programada una nova funció per a ahir dissabte, per a la qual a més, gràcies a la col·laboració entre el Festival i Renfe, s'havia organitzat un tren AVE especial nocturn entre Barcelona i Figueres-Vilafant, amb un autobús llançadera fins al Castell de Peralada i de retorn a l'estació. I és que aquestes dues funcions són les úniques programades de l'espectacle aquest estiu a Catalunya.

A Medusa, La Guardiana, Sara Baras continua oferint la seva particular lectura de personatges femenins tractats habitualment de manera estereotipada. Com ja havia fet amb Carmen, Juana la Loca, Mariana Pineda o "la Pepa" (la se?va personificació de la Constitució de Cadis del 1812), la ballarina fuig del tòpic a l'hora de dipositar la seva mirada sobre la figura mitològica de la Medusa, i va més enllà del monstre fred i implacable que transforma en pedra tothom qui la mira als ulls per mostrar-ne la condició de dona violada i ultratjada per Posidó i abandonada per Atenea que és al darrere del seu temible aspecte i dels seus actes violents, expressió de la desesperació per la seva desgràcia.

Per fer-ho, Sara Baras recorre al ball flamenc, és clar, però també a elements teatrals -un actor recita textos (en ocasions massa críptics) escrits pel cantautor Javier Ruibal per anar situant la història-, a altres estils de dansa, i a una escenografia elegant, simple i efectiva. La quinzena de ballarins i balla?rines que l'acompanyen són brillants, encapçalats per Jose Serrano (parella de Sara Baras), que encarna amb excel·lència el jove Perseu, que acabarà decapitant Medusa. I en l'apartat musical (obra de Keko Baldomero) es combina la interpretació en directe (guitarres, percussions i violoncel) i peces gravades de sonoritats èpiques (massa i tot, de vegades).

Però l'eix sobre el qual acaben girant els millors moments de la funció és l'excepcional ball de Sara Baras, en aquesta ocasió no tan rellevant per tots aquells altres elements. En tot cas, quan la ballarina es deixa anar demostra perquè és una de les més grans: per elegàn?cia, per potència, per control, per ritme, per expressivitat,

per delica?desa, per velocitat... Un autèntic espectacle que va ser agraït pel públic amb una molt intensa ovació.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/estiu/2014/08/10/sara-baras-porta-grecia-peralada/682526.html?utm_source=rss